

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:
в Австрії:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
а: місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокое число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Вареш ми очи і душу ми виреш: а не возьмеш млости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровского (Хорунщини). Експедиция місцевая в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надїсланим» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Барон Еренталь міністром справ заграничних.

(+) Як небудь було відомо, що монарх не думає удержувати провізорії в управі заграничними справами, а бажає ще перед делегациями закінчити пересиленє, всеж таки несподівано скоро наспіло рішенє в сій справі. Ми вже з самого першу вказували на се, що найбільші вигляди на се трудне і многоважне становище має барон Еренталь, на що складає ся вся его минувшина і всі его незвичайні прикмети, якими він визначає ся посеред поважних представників австро-угорської дипломатії. Вже після першого послуханя, на яким був барон Еренталь, приняв він услівно предложене ему монархом становище міністра справ заграничних і цісарского двора, а монарх відступив тоді від свого первісного заміру, покликуючи всіх визначнійших дипломатів австро-угорских, щоби доперва по переговорах з ними зробити вибір. Барон Еренталь бажав ще розвідати, чи не натрафив би він на які труднощі в Угорщині, а запевнивши ся, що й там его личність може числити на прихильність, рішив ся прийняти предложений ему монархом уряд. Заважила при рішеню сеї справи монархом ще одна

обставина. Монарх велів бар. Еренталеви предложити собі погляд на відносини внутрішні в обидвох половинах монархії, а коли монарх се прочитав, був влучною оцінкою тих справ так урадований, що на другім послуханю, на яким приймав бар. Еренталь, сказав до него: «Славно! Ви зараз можете стати моім міністром» і після того послідувало зараз іменоване. Замітити годить ся, що й уступивший міністер гр. Голуховский на запитанє монарха предложив ему, на свого наслідника бар. Еренталь.

Покликанє бар. Еренталь на становище міністра заграничних справ не означає ніякої зміни в напрямі і в основах заграничної політики, бо вже сама личність бар. Еренталь і вся его минувшина вказує на те, що він буде вести заграничну політику в тім напрямі і тими дорогами, які витичив їй гр. Кальнокі, з котрого школи вийшов бар. Еренталь. Передовсім що до взаємин внутрішних обидвох держав монархії і становища монархії буде борон Еренталь стояти на становищі рівнорядности обидвох держав і прагматичної їх звязи. Яко знаменитий знавець відносин межинародних в Чехах зможе бар. Еренталь яко найблизший і найперший дорадник Корони віддати, не вмішуючись у внутрішню політику австрійську, великі услуги і причинити ся

до заговня сеї рани, що десятиліттями цілими ятрить ся і не дає цілому організмови державному дійти до спокою і ладу, уздоровленя і скріпленя.

Що до заграничної політики єсть бар. Еренталь, як ми вже перед тим зазначили, рішучим прихильником тридержавного союзу і мирної політики європейської, а его личність буде так само симпатичною для Німеччини як Італії. Вийшовши із школи гр. Кальнокого, буде бар. Еренталь придержувати ся его засади в орієнтальній політиці: «Балкан для балканських держав», хоч не сумніваємо ся, що ті відносини, які останніми часами незручною політикою гр. Голуховского там поєсували ся, знов доведе до ладу і здобуде для Австро-Угорщини рішучий вплив на балканські відносини. Яко бувший амбасадор в Ромунії умів бар. Еренталь здобути собі незвичайне довіре ромунського короля, а так само зуміє привернути австрійський вплив на Сербію і Болгарію, котрі останніми часами таке неприхильне заняли становище супроти Австро-Угорщини.

Супроти Росії буде бар. Еренталь вести дальше політику, до якої він положив певні підвалини, порозумінєм довершеним в 1847. р. Ми вже зазначили перед тих, що бар. Еренталь є личністю симпатичною для петербурского двора,

Русалкова вода або поезія.

(Підручник для молодих поетів)

Передмова.

Відколи живемо на світі, ще ніколи не було в нас стілько поетів, як є тепер. На сто гімназиястів половина пише і друкує вірші; до них прилучує ся чим раз більше дівчат з прекрасними псевдонімами, як Незабудька, Астра і т. п. Але в їх поезиях видко ще подекуди невправну руку. Тому я видаю малий підручник для молодих поетів, щоби вони не ходили на помацки.

Заголовок до сего підручника я позволив собі взяти з найбільшої у нас трагедії (на 290 сторін друку, великої 8-ки) В. Пачовського: «Сон української ночі». Він називає поезію русалковою водою або водичкою з русалкової кринички — а мені то дуже сподобало ся.

Поезія може бути двояка: одна така, що поет пише, аби писати, і се називає ся «штука для штуки»; а друга — суспільна, поезія артистів з горожанським почутєм, і вона — після прекрасної вигадки В. Пачовського називає ся «кров України з водою русалок». Але на ті поділи поезії не дуже треба звязати; кождий нехай пише, як знає, а хоч би й не знав, то нехай таки пише; бо поетам все вільно, особливо молодим.

§ 1.

Найважнійші правила.

Коли хто хоче зробити русалкову воду або поезію, повинен пам'ятати на дві річі: А) що він хоче написати, Б) як він то має написати?

А) Що писати?

Предметом поезії може бути все. Але нема звичаю писати в поезії про то, як прати шмате, як робити «шницлі» або пироги, як доїти корови і т. п. Математика також не надає ся до поезії. Натомісьць дуже оплачує ся писати про всі чотири пори року, про день від всходу сонця аж до заходу, так само про ніч, про прибору і про любов. Особливо про любов повинен писати кождий, ученик; притім вільно ему описувати все, що до любови належить, бо тепер вже ученики все знають. Але можна ще і по старосвітски описувати свою любку, почавши від волося аж до ніг. Звичайно голову описує ся найдокладнійше.

Є ще для поезії декотрі теми необроблені: н. пр. поетичні дівчата могли би вже розпочати описувати мужеську красу, щоби внести в поезію троха ріжнородности, бо знудило ся все читати про жіночу красу. Можна також найменше один том всяких поезій написати про ліжко, у котре так приємно покласти ся по цілоденній праці, по морозі і т. п. Богато поезій з трагічною закраскою можна

написати про тісні черевики і про біль жолудка. Взагалі треба шукати нових тем.

Б) Як писати поезії?

Далеко труднійше сказати, як писати поезії. Тут треба наперед зазначити, що між віршованєм або стихотворетвом і поезією майже нема жадної ріжницї. Се повинен пам'ятати кождий молодий поет і не гризти ся иншими поглядами на сю справу. Далі треба вивчити ритм, або розмір, то значить, ті прохеї, ямби, амфібрахи, дактилі, що про нихдесь колись можна почути яке слово в школі Бере ся н. пр. трохеї:

— — | — — | — — | — —
— — | — — | — — | — —

пише ся їх на папері і потім підкладає ся під ті склади слова.

Приклад до того:

Николай любив Марусю,
а Маруся Петруся,
а Петрусь любив Катруся,
а Катруся Івася — і т. д.

Звичайно дбають поети про то, щоби не мішати трохеїв або ямбів з иншими розмірами, але се не мусить бути. Можна н. пр. і таке писати:

Дзвонять дзвони, дзвонять дзвони,
ідуть з хоругвами,
пливє пісня сумна, тиха —
виходять з нощами.

(Альманах «На шляху», 72).

де він тричі займав що раз висші становища, присвоїв собі знанє московскої мови і літератури і умів вглянути глибоко у внутрішні відносини російські, а не менше цікавили его відносини на Україні, як і в Галичині, котрі знає знаменито у всіх подробицях і тут також яко дорадник Корони зможе віддати важні прислуги також для уладженя межинародних взаємин і відносин. Можемо отже бар. Еренталеви бажати лише найкращих успіхів на новім становищі, на котрим знамениті прикмети і незвичайний досвід зможе вихиснувати в користь австро-угорської монархії і єї великодержавного становища.

3 подорожи до св. Землі.

(Дальше).

Ерихон 15. вересня 1906.

Сонце припікає. Араби обв'язали голови хустками. Довгий ряд возів тягне ся вужем помежи гори. Коні арабські ідуть траном навіть під гору, а погонич окладає їх все багатом. Давнійше я чув, що Араби обходять ся з конем, як зі своїм приятелем, однак ті, які нас везли, мали чудне якесь понятє о приязни Самарували своїх приятелів не згірше галицьких критиків.

Дорога крутить ся так, що двох чужих людей, які йшли пішки над Йордан, нераз нас випереджали, ідучи прямо через верхи. З Єрусалима треба іти піхотою над Йордан від рана до смерку, а як подивити ся з Оливної гори, то здає ся, що ріка ось недалеко. Над Йордан їздять люди без перерви, то яко паломники, то яко туристи, так що гостинниці при сій дорозі можуть добре удержати ся і в великим добродійством. Коло першої такої задержуємо ся, щоби напийти ся чогось холодного. В сусідстві є жерело і цистерна з водою. Крім нас спочиває тут каравана з яких 50 ослів. Задержавши ся хвилику ідемо дальше. Околиця все пуста, дика і гориста. На вер-

Коли-б хто хотів читати се трохеям, то можна дати на словах наголоси: пліве, сўмна, виходять з вошамі. Можна також і зовсім не дбати про пїякий розмір, н. пр.

Глянь лиш, душко, сама
у очи мої без гніву
і почувш усї
коханя Божїї сльиви.

(Тамже 25).

У русалковій воді або поезії уживають також і римів. Найзвичайніші у нас суть: сонце — віконце (сі два рими нерозлучні), дівчина — калана, рожа — гожа і и. Сї рими кладе ся на кінці кожного рядка. Між римами а попередними і дальшими словами не конче мусить бути льогічна зв'язь, вони є лише тим клеєм, котрим склеює ся вірш до купи. О них не так трудно, бо наші дієслова дають тисячі римів. Нераз одно і те саме слово з наростком дає з десять римів, н. пр. про-мовити, від-мовити, на-мовити і т. п. До того приклад:

Промов до нього і відмов
його від того та намов,
аби він ті слова сказав,
що я тобі тепер казав...

(В. Пачовський: Сон, 109).

(Дальше буде).

ху гори видно якісь руїни, може якої давньої твердині.

В половині дороги є знова гостинниця, але вже більша з заїздом, коршмою і склепом. Можна тут навіть надати картку на пошту. Назва сеї гостинниці: «Добрый Самаританин». Кілька хвиль спочиваємо.

Дальша дорога не дає вже нічого нового. Все гори тай гори; то менша, то більша каравана пересуває ся попри нас. Аж тут по правій руці видно монастир, до якого роблять нову дорогу, а два вальці до убиваня стоять тепер безчинно. Ідемо понад стрімкий беріг. Вузька стежка веде чим раз дальше в діл, аж до грецького монастиря св. Юрія. Другою стороною понад яр веде знова стежка. Троха низше якісь мовби гнізда ластівочі. Прикладаю до очей далековид, а то якісь галерійки, білені стіни з вікнами і дверима. Якийсь чоловік іде низше. Станув і кличе звернувши голову до гори. За хвилию отвиряють ся двері одної хатки і виходить чоловік з довгою бородою. А! се певно пустинник. Спускає в долину драбину, а сей з долини, драпає ся по ній, виходить на гору, витягає драбину і кладе єї боком при скалі. Оба витяють ся і вийшли до домку. Сей образ нагадав нам перші віки християнства.

Гора зносить ся високо, а в єї боках видно мов ребра гарні, рівно уложені поклади каміня. Далеко на кінці сеї гори є вершок, а на нїм якась зачата будова. Се гора, на якій Христос постив 40 днів і тут Греки будують церков. Вже кінчить ся дорога горами. Перед нами видко в долині Ерихон, Йордан і Мертве море. Всї голови звернені в сю сторону. На кінці дорога дуже стрімка, тож всі висідають і ідуть пішки, а хто не хоче вилізти, того Араб силоміць витягає. На ліво глибоким яром плине потік, а єго береги при воді вкриті буйною ростиною. На право, де кінчать ся вже гори, є розвалини турецької твердині, яка добре обнімала долину і боронила входу на гостинень.

В долині Йордану, яка далеко розтягає ся на право і ліво, лежить перед нами Ерихон. (Er-Riga). Красвид прегарний. Між сьвіжою зеленою видко кілька домків ясно відбиваючих на сонци, а при них огороди з цитриновими і помаранчевими деревами, гранатами, фігами та дактилевими пальмами. Здовж Йордану видко лісок кипарисів з високою тростиною. Серед окруженя, спаленого від сонця, Ерихон зі своєю ростиною подобає на оазу серед пустарів, якої вид викликає миле вражінє, тож і ми урадували ся на вид сего села, коли вирвали ся з помежи пустої, дикої околиці. Але не довго тревав сей радісний настрій, бо спустившись в долину, ми почувли зараз ріжницю межи свобідним гірським воздухом, а тяжкою атмосферою депресії (місцевости, положеної понизше уровни моря). Всідаємо на віз, та ідемо єще кусень рівною дорогою через намул, помежи якесь колюче хабазє, щось наче живі плоти. Воздух якийсь инший, як перед хвилею. Тяжко віддихати, горячо, а до того ані вітерець не подує. Ми вже під уровнем моря, то повітря густійше, чути

якийсь сильний, душачий запах з рослин, чи з намулу.

Готель франнуский, готель Йордан і приют російский заповняють ся рускими паломниками.

На дворі горячо, парно, брак воздуха, а в комнаті ще гірше. Піт виступає на ціле тіло і лє ся потоком. Отвиряємо вікна і двері, щоби зробити який такий продув, однак се мало помагає. Убранє, чоботи, все тяжить і відбирає охоту до ходу, до підриємчивости. Одні в комнатах, а другі таки на дворі розложили ся на роґожах і матрацах, бо годі з горяча видержати.

Російским приютом завідує батюшка Никифор, якого кличуть о ігуменом а гадують монахині. О ігумен, се вірний тип Москаля, а кождий без питаня бувби вгадав єго погодженє по широкім носі, рідкім зарості і вистаючих щоках.

(Дальше буде).

Компроміс.

На вчерашнім засіданю комісії виборчої реформи, на яке прибули президент міністрів Бек і міністер Биляндт, пос. Гесман по довшій промові поставив слідуєче компромісове внесене:

Зміни §§ 1, 4, 5, 33—37 і 42 сего закона, як також долученого до закона поділу округів, можуть бути ухвалені в присутности принайменше 43 членів палати. В се число не входять послы, які заразом є членами кабінету, членами президії або секретарями, сповняючими функції в дни голосованя. Коли має підприємити ся зміна постанов §§ 34—36, відносячих ся до рівночасного вибору двох послів одного і того сзмого виборчого округа, то до важности ухвали є потрібним, щоби в числі присутних послів, наведенім в першім уступі находила ся бодай половина послів того краю, в яким такі виборчі округи находять ся. Також, коли розходить ся о зміну поділу сего рода виборчих округів, то повисше зарядженє відносить ся до послів того краю, в яким находять ся дотичні виборчі округи. Коли така ухвала не дасть ся ухвалити з причини недостаточого числа присутних послів, то поставлене внесене уважати ме ся за відкинене. При розправі над наведеними справами в першім уступі не є допустиме скороченє нарад, перевиджене в параграфі 42 реґуляміну палати.

Провідник Пльой запитує по мысли реґуляміну, чи супротив постановленого нового внесеня комісія згоджує ся на поновне отворене дискусії? Комісія всіма голосами против 8 заявила ся за зновленем дискусії. Супротив сего провідник уділяє голосу, але тільки тим, що є записані до голосу. Пос. Кайзер заявляє ся против внесеня Гесмана і називає неконституційним поступком вчерашнє покликанє Короною міністрів до себе і натисканє на парламент. Німецький нарід уважає реформу нещастем, а так само є противний політиці, започаткованій Гавчом, яка доведе до мобілізації пролетарияту против посідаючих клас. Нині соціялісти стали підпорами престола. Внесенє Гесмана є недостаточне для

забезпечення німецьких інтересів. Пос. Хоц вносить встановлену загальної дискусії, однак його внесення перепало 9 голосами. По промові пос. Пергеля наступили фактичні спростовання.

Пос. Василько перечить выводам пос. Гесмана, немов то його внесення було компромісовим, заключеним межі всіма сторонами; бесідник протестує против заключених в с'їм внесенню постанов для Галичини, які Русинам на будуче відбирають всяку надію, так що Русини нині є противниками виборчої реформи.

Компромісове внесення Гесмана ухвалила комісія 32 голосами против 12.

3 державної ради.

На вчорашнім засіданню полагоджено важні справи, внесені в наглії дорозі перед палату. Нагле внесення про поставленя на дневний порядок справозданя комісії про рейонованя бураків ухвалено по короткій дискусії і зараз таки приступлено до генеральної дискусії, в якій між іншими займав слово міністер справедливости др. Кляйн, заявляючи, що було би пожадано річно, щоби сей закон, який не відбігає від правительственного проєкту, полагоджено як найскорше, а заразом вирівнано ріжниці, які в с'їй квестії зайшли межі обома палатами. По промовах генеральних бесідників приступлено до подрібної дискусії і ухвалено закон у всіх трех читанях.

Відтак палата розпочала наради над наглим внесенем пос. Швєг'ля, щоби палата зараз приступила до дискусії над справозданем залізничої комісії в справі удержавленя Північної залізницї. Наглість прийнято, а справоздавець пос. Д'Ельверт стверджує передовсім, що також меншість комісії бажає, щоби удержавленя увійшло в житє з д. 1. с'їчня 1907 р. Відтак представляє користи удержавленя і шкоди, які понесла держава опізняючи ся з доброю нагодою набутя сего рентовного і важного підприємства.

Пос. Еленбоген обговорює подробиці удержавленя Північної залізницї і підносить яко головний недостаток проєкту, що не обнимає удержавленя закопів угля. Сторонництво бесідника буде голосувати за внесенем меншости с. за викупном, згідно з концесією, однак колиб відкинено се внесення, соціальні демократи будуть кермувати ся при читаню слїдуючими точками: Соціальні демократи є за удержавленем, бо є пересвідчені, що залізницї служать майже виключно публичним інтересам і тому мусять увійти в посіданя держави, дальше з засадничої причини, що тільки в сей спосіб буде можлива одноцільна торговельна і промислова політика на велику скалю, а також що удержавленя дає парламентови, отже посередно заступниками клас населеня і залізничої прислуги безпосередний вплив на адміністрацію сего підприємства. Однак найважнішим аргументом для соціальних демократів є надзвичайно корисні доходи Північної залізницї в послїдних літах, які родять обави, що пізнїйша уго-

да, колиб тепер не прийшло до удержавленя, коштувала би державу богато більше. З сих причин соціальїсти при читаню в разї відкинення внесеня меншости, будуть голосувати за правительственным предложенем (оплески).

На с'їм перервано засіданя. Слїдуюче нині о год. 3 по полудни.

НОВИНИ.

— Календар. В суботу: руско-кат. Параскеви Назарія; римо-кат. Савини. муч.; — В неділю: руско-кат. Лукіяна; римо-кат. Сим. і Юд.

— Депутаці „Січій“ у Відні. Вчєра явила ся в парламенті депутація „Січій“ з Галичини під проводом д-ра Трильовського, яка приїхала до Відня з жалобою на надужитя галицьких адміністраційних властей. Депутація була у послів Адлера, Пернерсторфера, Шустершїца і інших, а відтак пішла до барона Бека та до міністра внутрішних справ Бінерта, яким вручила меморіяли. Оба міністри прирекли жалоби подані в меморіялі розслїдити і відповідь надслати на руки д-ра Трильовського. Була ще депутація у міністра рільництва Аверсєрга та предложила єму жалобу на пікоти в громадєкїм полі, які діють ся через адміністрацію камеральних домен і лісів. Члєни депутації були у параднім строю с'їчовим з лентами, відзнаками і топірцями.

— Руский кружок мандолїністів у Львові. Мандолїна стала в остатних роках дуже популярним інструментом музичним у Львові. Головно межі польскою молодіжню гімназіальною і університетскою найшла мандолїна ревних любителїв. Мандолїністи пишували ся милою грою при ріжних нагодах: фестинах, забавах, прогуляках, устроювали власні концерти і все мали великий круг слухачів і симпатію. Тому львівска Русь прийме з вдоволенем до відома, що учєники рускої гімназії завязали з початком сего шк. року між собою кружок мандолїністів, який числїть 30 члєнів і з запалом прикладає ся до науки гри на мандолях і мандолїнах. Інструменти справили собі учєники власним коштом, а науки уділяє їм товариш, учєник одної з польських гімназій і капелїник мандолїністів тої гімназії. Кружок зробив вже великі поступи в науці гри і небавом буде мїг виступити з продукціями перед ширшою публікою.

— Вісти з закорд. України. Письменні на Поділю. На 1. с'їчня с. р. на Поділю було всего людий 3,324.656 душ. З них письменних було 542.763 душ; між тим мужчин письменних 414.583, а женчин 128.180. Найбільше письменних у вишніцкїм повіті, а найменше в лєтїчівскїм.

В деяких сторонах прокинула ся пошесть еміграції до Америки. Газета „Око“ подає звістку, що з села Покошівки та й з інших сіл на Волині чимало селян їде в Америку. Спершу їдуть самі мужчини без жінок; а як буде добре, то заберуть і семі туди.

В послїдних часах велась справа між управою міста Києва а консисторією, хто має наглядати памятник св. Володимира („Крєщення Руси“) що стоїть маєстатично над високим берегом Дніпра. Київска духовна консисторія ще торїк пропонувала городови взяти памятник під догляд городу. На зібраню в міській думі порішили дати той памятник під догляд київської Лаври, про що город і сповістив консисторію.

— 3 Тернополя доносять нам, що дня 4. падолїста буде там в замковій сали о 3. год. жіноче віче з отсим дневним порядком: 1) Отвореня віча. 2) Вибір презедії. 3) Реферат п. Шерерівни зі Львова „про політичні струї між жіноцтвом“. 4) Дискусія і внески.

— Віче в справі виборчої реформи буде в Бродях дня 5. падолїста о 12. год.

— Відлученє Холмщини від королївства поль-

ского. Православне духовенство в повітах з руским населенем люблінської і сїдлецької губерній розвинуло сильну агітацію за відділенем тих повітів від польского королївства та за прилученем їх до волинської губернії. З повітів білгорайского, янівского і томашівского майже всі села внесли поданя до губернатора з просьбою о прилученє тих сторїя до Волиня. В просьбах подано, що польонїзация робить величезні поступи межі руским населенем. Губернатори Люблина і Сїдлець мають прихильно відносити ся до змагань руского населеня.

— Лат. єпископом-суфраганом у Львові на місце архієп. Вебера став іменованний пралат кс. Бандурский з Кракова.

— Огні. В Нагінці коло Бучача згорїли 22. с. м. три господарства, а в Андруховичах згорїла стодола і шпихлїр. — В Рїнневі, камінецького повіта, згорїло дня 22. с. м. 16 господарств.

— Жидівські злодійства. Одна з часописей доносить, що в надвірнянськїм повіті в камеральних лісах викрито величезні злодійства, яких допустили ся жидівські пахтарї при вирубуваню лісів. Комісія з дирекції домен і лісів, вислана на слїдство, вже покінчила свої доходженя. Вислїд слїдства з огляду на ток справи мусить поки що остати в тайні. Але як з Зеленої доносять тїй часописей, комісія викрила величезні надужитя. Прим один з жидків замість закупленого вирубу на 5.000 моргах, мав витати дерево на 15.000 моргах. Інший замість випратати лопаче, повитинав найкрасші дерева. В іншїм місци, коли комісія приїхала до ліса, зовсім єго не найшла. Про величину мальверзацій свідчить та обставина, що один з винних жидків хотїв зложити 80.000 К кавції, аби єго не замикано в слїдчїм арешті. Досї арештовано кількох жидків, а між ними найголовнішого махера, якогось Шерцера. В ту справу є вмішаних також двох молодих лєсничих, котрі задля недостатку досвїду не полапали ся на жидівських обманьствах, бо не могли розглянути ся в величезних лісових теренах.

— Пожари на закордонїм Поділю. З Чечелівки в гайсинськїм повіті, що лежить на межї подільської і київської губерній, доносять Dziennik-ови kijowsk-ому про безнастанні підпали двірських гумєн. Дописуватель пише ось що: В нашїй сторонї грізний несупокій. Нема села, де би не спалено фільварка, або не підпалювано двірского обійстя. Сейчас по заходї сонця горять солома, сїно, а часом і будинки. Палїї поступають з деякою методою і знанем справи та змагають до зняченя більших власників земських, говорячи, як се впрочім можна почути від селян: „Як спалимо павам хлїб, то вони покинуть землю і утїчуть!“ Що вечера видко луни, а навіть селяни самі себе підпалюють, бідні богатих, а потім на відворот, як то стало ся в Краснополці, де половину села спалили селяни, підпалюючи ся взаїмно. В Гранові підпалено бувшого посла Степанюка, але зірвав ся вітер і перекинув вогонь на сусїдну дільницю місточка, де згорїло 14 міщанських господарств. Другої ночі підпалено тік п. Івана Чепельовского в Гуньчи.

У нас в Чечелівці дня 27. вересня о 11. год. в ночі підпалено тік. Почала горїти солома, зложена о кількадесят кроків від стирт з вівсом і просом, ніхто з селян не хотїв ратувати і не дозволено дзвонити на тревогу. Селяни посходили ся, одні з порожними ведрами, хоч недалеко був великий став, другі з порожними руками, поставали коло вогню і говорили між собою: „Нема коло чого руки загіти“. Потім розійшли ся. Аж поява урядника Зазулї з 10 сторожами і привезена сикавка з фільварку Жилїньского причинили ся до спиненя шалїючого живла. Друго разу підпалено стирти з соломою, хоч їх стерегло кільканайцять слуг. Нещастє грозило цілому селу, бо вітер обернув ся, тому селяни хоч не хоч мусїли ратувати. Ватагу палїїв з 12 людий вислїдив відтак ісправник Празновский. Дальші огні з підпалу вибухли в дворї в Карабелівці, в Кунці, в Нараївці, знова в Чече-

лівці і т. д. Палі навіть заповідають анонімними листами, коли буде горіти.

— Країна золота, Клондике, є прибижищем волокитів з цілого світа. Є між ними багато і таких, що своїм чесним ремеслом хочуть там доробити ся майна. Для тих подав проф. Мір з Лондона оттакі поясненя про Клондике: Робітник в Давсон Сіті в Клондике бере денно найменше 48 К, та що з того, коли его видатки ще більше виносять. Склянка збіраного молока коштує там 1·20 К, три варені яйця 7·20 К, порція баранини 7 К, фляшка вина 36 К. В таких умовах не може бути і бесіди про ошаджуванє.

— Дрібні вісти. Вінчанє Ольги Софії Пасічинської з Омеляном Вахнянином і Наталії Ізидори Пасічинської з Николею Стецишином, укінченими богословами, відбуде ся дня 1. падолиста с. р. в Задільску, Завада коло Сморжа, залізнична станція Турка к. Стрия. — Міністер судівництва влючив громади і двірські обшари Вербівчик і Оріхівчик з округа повітового суду в Заліцях а приділив їх до нового повітового суду в Підкамени. — Еміграційний рух до Америки збільшив ся в послідних тижнях з повітів горлицького і коросеньського. — 1.000-короновий банкнот найдено при однім в львівських влодів. Властитель може зголосити ся по нею в суді. — В Парижі ухвалив міжнародний зїзд поборювати всіма способами торгівлю живим товаром. — В ночі на 19. с. м. убито в Мислові коло Підволочиск коршмара Розенбавма і его жінку та заграблено 4.000 К. Убийства допустили ся два граничні „пачкарі“ Якович і Підгірний. Обох вже спіймано: першого в Підволочисках, а другого у Львові. — В єзуїтській заведеню в Хирові занедужало на шкарлятину 34 учеників.

— Репертуар руского театру в Бучачи.

Саля „Сокола“. Початок о 7½ вечером. Білетн продає торговець п. Рогозницького. (Абонамент на 6 вистав під ряд 10 К).

В суботу 27. с. м. „Весіле при ліхтарнях“, оперета Оффенбаха і „На сіножати“, картина зі співами і танцями Яновскої.

В неділю 28. с. м. „Запорожець за Дунаєм“, народна оперета в 3 діях Артемовского. Гостинний виступ п. І. Григоровича, тенера-артиста театру в Білгороді. Закінчать „Вечорниця“, твір музичний Ніщинького.

Ві вторник 30. с. м. „Барон циганів“, оперета в 3 діях Штрауса. Виступ п. І. Григоровича.

— Репертуар міського театру у Львові.

В п'ятницю: „Мамá Колибри“.

В суботу по пол.: „А Піппа гуляє“, вечер: „Аїда“, оп. Вердія.

Наука, штука, література.

— Теми для видавництва київської „Просьвіти“. Із області всесвітньої історії, економії і права запроєкувала видавничая комісія київ. „Просьвіти“ отсі теми до написаня научно-популярних книжочок:

- IV. Всесвітня історія. 80. Індія і Будда. 81. Старий Єгипет. 82. Ассірія та Вавилон. 83. Фінікія, Палестина і Мала Азія. 84. Перси. 85. Стара Греція. 86. Спарта і Лікурґ. 87. Солон і Афіни. 88. Грецько-перські війни. 89. Перікл. 90. Римська держава. 91. Брати Гракхи (пишеться). 92. Спартак (пишеться). 93. Юлій Цезар. 94. Нерон. 95. Зруйнування римської держави. 96. Початок християнства. Початок християнської держави. 97. Араби. 98. Магомет. 99. Старі германці і Карл Великий. 100. Феодалізм і Лицарство. 101. Города в середні віки. 102. Селянство в середні віки. 103. Хрестові походи. 104. Католициство й папи. 105. Єзуїти. 106. Інквізіція. 107. Лютер. 108. Вільгельм Оранський і боротьба за Нідерландську волю (Пишеться). 109. Ян Гус і Жижка. 110. Релігійні війни у франції. 111. Доба відродження. 112. Часи великих знаходів і вигадів. 113. Тридцятилітня війна. 114. Англія і як виробився там парламентарний лад. 115.

Кромвель. 116. Франція і як виробився в її сьогочасній лад. 117. Наполеон I. 118. Американські Штати і Вашингтон (пишеться). 119. Як визволилися італійці. 120. Гарібальді. 121. Як визволилися греки. 122. Германія XIX віку. 123. Як визволилися сла'яне: болгары (пишеться), серби. 124. Парнель. 125. Роберт Оуен

V. Економика. 426. Капітал і праця в народнім господарстві. Фабрична й инша продукція, Хазайство натуральне й грошове. Капіталістична продукція. 127. Машини та їх вага і вплив у людській роботі. 128. Домашній промисел: його форми, економічне становище і вага для народнього хазайства. 129. Земельна справа: форми володіння землею на Україні (власність і аренда); як може рішити ся земельна справа. 130. Спільки: хліборобські й промислові. 131. Транспорт в економічній справі (залізниця, річки канали). 132. Робітницька справа взагалі і з особна на Україні. 133. Про гроші. 134. Дрібний кредит. 135. Податки та інші оплатки. 136. Пожежі і боротьба з ними.

VI. Право. 137. Державні форми. 138. Яке буває виборче право. 149. Національність, її право та як їх забезпечити. 140. Злочинства як резульат соціально-економічного ладу. 141. Який повинен бути суд. 142. Українське народне звичаєве право і чим воно одрізняється від сьогочаснього писаного.

— В сьвятини. Після легенди Лігерлеф переповів Т. Л. Під сим заголовком видала „Просьвіта“ книжочку за липень с. р. яко 314. з черги свого видавництва. Книжочка має 25 сторін друку і задля свого інтересного змісту заслугоє на перечитанє. Ціна 20 с.

— Економіст ч. 10. з 31. с. м. містить отсі статі: Ідея кооперації. Наша економічна політика. Будівляні спільки. Про землі, з яких складається Русь-Україна і в чийх вони руках. Ліс шадницює. Кляси в суспільстві. Найважнійші раси свиний. Біляне Австро-Угорщини. Новинки.

Телеграми

з дня 26. жовтня 1906.

Відень. Цісар надав уступившому мністрови гр. Голуховському бриланти до великої ленти ордеру св. Стефана а б. мін. війни Пітрайхови і новому міністрови війни Шешайхови надав великі лести ордеру св. Стефана.

Відень. В парламентарних кругах ходить чутка, що також спільний міністер скарбу бар. Буриан подасть ся до димісії, бо яко зять бар. Феєрварого не має симпатії в кругах угорської коаліції.

Відень. Мауґар Нірлар доносить з певного жерела, що сесия делегації буде скликана 26. падолиста, се є, в первісно назначенім часі.

Петербург. Кружить чутка, що становище мін. Столипіна є захитанє.

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ.

(Готель, реставрація і каварня. — ріг ул. Сикстуської і Косцюшка у Львові).

Приїхали дня 24. жовтня: Леонид Вас. Гоговський з Любачева, др. Теодор Соневицкий з женою з Старого Самбора, Іван Дамьянович Черкавський з Вапненого, Омелян Скоморовський з Тернопольа, Модест Каратницький з Коломиї, М. Мачуга з Запалова, о. Мих. Жарский з Стровятина, о. О. Дрималик з Тростянця, Володимир Ярема з Перемишля, Лев Пістоль з Дрогобича, Миколай Полубеньський і Марія Стабравска з Вильна, др. Емільян Гладшовський з Тернопольа, о. Василь Загаєвич з Волчугова, о. Ілля Мардарович з Кам'янки великої і о. Теодор Ярема з Болехова.

Глядає ся бухгалтера

для Товариства „Гімн. Сокол“ у Львові, Плата після умови. Зголошувати ся в „Сокол“ вечером у д. скарбника Миколи Доскоча (ул. Коперника 9).

Рух залізничних поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-європейского часу.

До Львова на дворець головний приходять:

Table with 2 columns: Station and Time. Stations include Іцкан, Кракова, Підволочиск, Лавочного, Рави рускої, Станиславова, Самбора, Яворова, Коломиї, Р'яшева.

На Підзамче.

Table with 2 columns: Station and Time. Station: Підволочиск. Time: 7:05, 11:30, 2:08, 5:35, 10:10*

Зі Львова з головного двірця відходять:

Table with 2 columns: Station and Time. Stations include До Кракова, Іцкан, Підволочиск, Яворова, Лавочного, Самбора, Станиславова, Белзця, Р'яшева, Коломиї, Рави рускої, Стрия.

З Підзамча:

Table with 2 columns: Station and Time. Station: Підволочиск. Time: 6:32, 11:07, 2:32, 6:27*, 10:02*.

Примітка. Поїзди посишні друковані є черенками товстими; поїзди вічні є зазначені зьвіздкою. Пора вічна числить ся від 6. год. вечер до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білетн їзди як також білетн всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди і т. д. можна набувати через цілий ень в міским бюрі п. к. державних залізниць, пасаж Гавсмана ч. 9.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 15. до 31. жовтня 1906.

Нова сензацийна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представленє В неділі і сьвята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представленє. Білетн вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9.

Твори Л. Лопатиньского:

- До Бразилії др. 4 д. (вичерпанє). Свенруха ком. 3 д. (вичерпанє). Беата і Гальшка др. 5 д. 1 К. Конкурс на мужа ком. 5 д. 90 с. Четверта заповідь др. 5 д. 1 К. Параця ком. 3 д. 2 К. Яблочника ком. 1 д. 40 с. Сольо-терно оповіданє 30 сот.

Переклади:

- Уриель Акоста Гудцова траг. 5 д. 2 К. Laboremus Берисона др. 3 д. 1 К. Дістати можна у Львові, в книгарні Тов-а ім. Шевченка (ул. Театральна 1.) і в Ставропійській (ул. Руска 3).